

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2011/64/UE

z dnia 21 czerwca 2011 r.

w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych

(tekst jednolity)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów⁽¹⁾, 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy⁽²⁾ oraz 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych⁽³⁾ zostały kilkakrotnie znacząco zmienione⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości wymienione dyrektywy powinny zostać ujednolicone poprzez zgromadzenie ich w jednym akcie.

(2) Unijne przepisy podatkowe dotyczące wyrobów tytoniowych wymagają zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i równocześnie wysokiego poziomu ochrony zdrowia, zgodnie z wymogiem art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę, że wyroby tytoniowe mogą być przyczyną poważnych problemów zdrowotnych i że Unia jest stroną Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o Ograniczeniu Użycia Tytoniu. Należy uwzględnić istniejącą sytuację właściwą dla każdego z różnych rodzajów wyrobów tytoniowych.

(3) Jednym z celów Traktatu o Unii Europejskiej jest ustanowienie unii gospodarczej, której cechy są podobne do tych występujących na rynku krajowym, w obrębie której istnieje zdrowa konkurencja. W odniesieniu do wyrobów tytoniowych osiągnięcie tego celu przewiduje, że stosowanie w państwach członkowskich podatków mających wpływ na spożycie wyrobów w tym sektorze nie zakłóca warunków konkurencji i nie hamuje swobodnego przepływu tych wyrobów w Unii.

(4) Różne rodzaje wyrobów tytoniowych, rozróżnianych według ich cech oraz według sposobu ich użycia, powinny zostać zdefiniowane.

(5) Należy dokonać rozróżnienia między tytoniem drobno krojonym przeznaczonym do skręcania papierosów a innym tytoniem do palenia.

(6) Tytoń zrolowany, nadający się do palenia w tej postaci po prostej obróbce, również powinien zostać uznany za papierosy do celów jednolitego opodatkowania tych produktów.

(7) Producent powinien zostać zdefiniowany jako osoba fizyczna lub prawna, która faktycznie przygotowuje wyroby tytoniowe i ustala maksymalną detaliczną cenę sprzedaży dla każdego z państw członkowskich, w którym dane wyroby mają być dopuszczone do konsumpcji.

(8) W interesie jednolitego i sprawiedliwego opodatkowania należy ustanowić definicję papierosów, cygar i cygaretek oraz innego tytoniu do palenia w taki sposób, aby, odpowiednio: tytoń zrolowany, który w zależności od jego długości można uznać za dwa papierosy lub większą ich liczbę, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako dwa papierosy lub większa ich liczba; rodzaj cygara, który jest podobny pod wieloma względami do papierosa, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako papieros; tytoń do palenia, który jest podobny pod wieloma względami do tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako tytoń drobno krojony, a odpady tytoniowe zostały wyraźnie zdefiniowane. W związku z trudnościami gospodarczymi, jakie dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych z Niemiec i Węgier mogłoby spowodować natychmiastowe wprowadzenie w życie, Niemcy i Węgry powinny zostać upoważnione do odroczenia stosowania definicji cygar i cygaretek do dnia 1 stycznia 2015 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 40.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik I część A.

- (9) Jeśli chodzi o podatek akcyzowy, harmonizacja struktur musi w szczególności zapobiegać zakłócaniu konkurencji różnych kategorii wyrobów tytoniowych należących do tej samej grupy przez skutki nałożenia podatku i w konsekwencji doprowadzić do otwarcia rynków krajowych państw członkowskich.
- (10) Bezwzględna konieczność konkurencji zakłada istnienie systemu swobodnie kształtujących się cen dla wszystkich grup wyrobów tytoniowych.
- (11) Struktura podatku akcyzowego na papierosy musi zawierać, oprócz specyficznego składnika obliczanego na sztukę wyrobu, proporcjonalny składnik oparty na detalicznej cenie sprzedaży, obejmujący wszystkie podatki. Podatek obrotowy nakładany na papierosy ma taki sam skutek jak proporcjonalny podatek akcyzowy i fakt ten powinien być wzięty pod uwagę w przypadku gdy ustalany jest stosunek między specyficznym składnikiem podatku akcyzowego a całkowitym ciężarem podatkowym.
- (12) Bez uszczerbku dla mieszanej struktury podatkowej i maksymalnego udziału specyficznego składnika w całkowitym obciążeniu podatkowym, państwa członkowskie należy wyposażyć w skuteczne środki służące nakładaniu specyficznego lub minimalnego podatku akcyzowego na papierosy, tak aby zapewnić stosowanie w całej Unii co najmniej pewnej minimalnej kwoty opodatkowania.
- (13) Dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego niezbędne jest ustanowienie minimalnych podatków akcyzowych dla wszystkich kategorii wyrobów tytoniowych.
- (14) W odniesieniu do papierosów należy zapewnić neutralne warunki konkurencji dla producentów, zmniejszyć rozdrobnienie rynków wyrobów tytoniowych oraz sprzyjać osiągnięciu celów zdrowotnych. Zatem minimum oparte na cenie powinno odnosić się do średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, a minimum kwotowe powinno mieć zastosowanie do wszystkich papierosów. Z tych samych przyczyn średnia ważona cena detaliczna sprzedaży powinna stanowić również poziom odniesienia dla pomiarów znaczenia specyficznego podatku akcyzowego w obrębie całego obciążenia podatkowego.
- (15) W odniesieniu do cen i poziomów podatku akcyzowego, w szczególności w odniesieniu do papierosów, które stanowią zdecydowanie najważniejszą kategorię wyrobów tytoniowych, jak również w odniesieniu do tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów, nadal istnieją znaczne różnice pomiędzy państwami członkowskimi, które mogą zakłócać działanie rynku wewnętrznego. Dlatego pewien stopień zbieżności pomiędzy poziomami podatków stosowanymi w państwach członkowskich pomógłby w ograniczeniu oszustw i przemytu w Unii.
- (16) Taka zbieżność przyczyniłaby się również do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego. Poziom opodatkowania jest jednym z głównych czynników wpływających na cenę wyrobów tytoniowych, która z kolei wpływa na zwyczaje związane z paleniem wśród konsumentów. Oszustwa i przemyt podważają determinowane podatkami poziomy cen, w szczególności cen papierosów i tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów, a tym samym zagrażają osiągnięciu celów dotyczących kontroli tytoniu i celów w zakresie ochrony zdrowia.
- (17) Jeśli chodzi o wyroby inne niż papierosy, dla wszystkich wyrobów należących do tej samej grupy wyrobów tytoniowych powinien zostać ustanowiony zharmonizowany rozkład ciężaru podatku. Ustalenie całkowitego minimalnego podatku akcyzowego, wyrażonego w procencie, w kwocie od kilograma lub od danej liczby sztuk jest najważniejsze dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (18) Jeśli chodzi o tytoń drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów, unijne minimum oparte na cenie powinno być wyrażone w taki sposób, aby uzyskać skutki podobne do uzyskiwanych w przypadku papierosów, a za punkt odniesienia powinna służyć średnia ważona detaliczna cena sprzedaży.
- (19) Należy zbliżyć minimalne poziomy dla tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów do minimalnych poziomów mających zastosowanie do papierosów, tak, aby w większym stopniu uwzględnić istniejący stopień konkurencji pomiędzy tymi dwoma wyrobami, odzwierciedlonej w obserwowanych wzorcach spożycia, jak również ich równie szkodliwy charakter.
- (20) Portugalii należy przyznać możliwość stosowania obniżonych stawek w odniesieniu do papierosów produkowanych przez drobnych producentów i konsumowanych w najbardziej peryferyjnych regionach Azorów i Madery.
- (21) Okresy przejściowe powinny umożliwić państwom członkowskim sprawne dostosowanie do poziomów całkowitego podatku akcyzowego, ograniczając tym samym ewentualne skutki uboczne.
- (22) Aby zapobiec zachwianiu równowagi gospodarczej i społecznej na Korsyce, jest ważne i uzasadnione, aby zapewnić odstępstwo do dnia 31 grudnia 2015 r., dzięki któremu Francja może stosować stawkę podatku akcyzowego, która jest niższa od stawki krajowej na papierosy i inne wyroby tytoniowe dopuszczone do konsumpcji na Korsyce. Do tego dnia zasady podatkowe dla wyrobów tytoniowych dopuszczonych tam do konsumpcji powinny zostać ujednolicone z zasadami obowiązującymi dla Francji kontynentalnej. Niemniej jednak należy uniknąć zbyt raptownej zmiany i dlatego powinno się wprowadzać stopniowy wzrost podatku akcyzowego obecnie nałożonego na papierosy oraz na tytoń drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów na Korsyce.
- (23) Większość państw członkowskich przyznaje wyłączenia od podatku akcyzowego lub dokonuje zwrotów tego podatku w odniesieniu do niektórych typów wyrobów tytoniowych w zależności od ich wykorzystania; wyłączenia lub zwroty w przypadku szczególnych sposobów wykorzystania powinny zostać sprecyzowane w niniejszej dyrektywie.

- (24) Konieczne jest zapewnienie procedury umożliwiającej okresowy przegląd stawek lub kwot ustanowionych w niniejszej dyrektywie na podstawie sprawozdania Komisji i z uwzględnieniem wszystkich odpowiednich czynników.
- (25) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać obowiązków państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B,

c) tytoń zrolowany, który w drodze prostej nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

2. Tytoń zrolowany, o którym mowa w ust. 1, do celów podatku akcyzowego uznaje się za dwa papierosy w przypadku gdy – wyłączając filtr lub ustnik – jest on dłuższy niż 8 cm, ale nie dłuższy niż 11 cm, za trzy papierosy w przypadku gdy – wyłączając filtr lub ustnik – jest on dłuższy niż 11 cm, ale nie dłuższy niż 14 cm i tak dalej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEDMIOT

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady ogólne harmonizacji struktury i stawek podatku akcyzowego, który jest nakładany przez państwa członkowskie na wyroby tytoniowe.

ROZDZIAŁ 2

DEFINICJE

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy wyroby tytoniowe oznaczają:

- a) papierosy;
- b) cygara i cygaretki;
- c) tytoń do palenia:
 - (i) tytoń drobno krojony do skręcania papierosów;
 - (ii) inny tytoń do palenia.

2. Wyroby składające się w całości lub w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria określone w art. 3 lub art. 5 ust. 1, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia.

Niezależnie od akapitu pierwszego nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych wyrobów, które nie zawierają tytoniu i które wykorzystywane są wyłącznie w celach medycznych.

3. Niezależnie od istniejących przepisów unijnych definicje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 3, 4 i 5, pozostają bez uszczerbku dla wyboru systemu lub poziomu opodatkowania, który jest stosowany wobec różnych grup wyrobów, o których mowa w tych artykułach.

Artykuł 3

1. Do celów niniejszej dyrektywy papierosy oznaczają:

- a) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarem ani cygaretką w rozumieniu art. 4 ust. 1;
- b) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w „tutkach” z bibuły papierosowej;

Artykuł 4

1. Do celów niniejszej dyrektywy za cygara lub cygaretki uznaje się następujące wyroby, jeśli mogą one być oraz, biorąc pod uwagę ich właściwości i zwykle oczekiwania konsumentów, są przeznaczone wyłącznie do palenia w tej postaci:

- a) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;
- b) tytoń zrolowany z poszarpanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w normalnym kolorze cygara z odtworzonego tytoniu pokrywającym wyrób w całości, w stosownych przypadkach łącznie z filtrem, ale nie ustnik – w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga jednej sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 2,3 g i nie więcej niż 10 g, a obwód równy co najmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Niemcy i Węgry mogą nadal stosować następujący akapit do dnia 31 grudnia 2014 r.

Za cygara lub cygaretki przeznaczone do palenia uznaje się następujące wyroby, jeśli mogą one być palone w tej postaci:

- a) tytoń zrolowany w całości zrobiony z naturalnego tytoniu;
- b) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;
- c) tytoń zrolowany z poszarpanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w normalnym kolorze cygara pokrywającym wyrób w całości, w stosownych przypadkach łącznie z filtrem, ale nie ustnik – w przypadku cygar z ustnikiem, oraz spoiwo, oba z odtworzonego tytoniu, gdzie waga jednej sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 1,2 g, i gdzie owinięcie jest ułożone w kształcie spirali z kątem ostrym wynoszącym przynajmniej 30° względem pionowej osi cygara;
- d) tytoń zrolowany z poszarpanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w normalnym kolorze cygara z odtworzonego tytoniu pokrywającym wyrób w całości, w stosownych przypadkach łącznie z filtrem, ale nie ustnik – w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga jednej sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 2,3 g, a obwód równy co najmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.

3. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria określone w ust. 1, są traktowane jako cygara i cygaretki.

Artykuł 5

1. Do celów niniejszej dyrektywy tytoń do palenia oznacza:

- a) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;
- b) odpady tytoniowe, oddane do sprzedaży detalicznej, które nie są objęte art. 3 i art. 4 ust. 1, a nadają się do palenia. Do celów niniejszego artykułu za „odpady tytoniowe” uznaje się pozostałości liści tytoniu i produkty uboczne uzyskane podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych.

2. Tytoń do palenia, w którym więcej niż 25 % w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia mniejszą niż 1,5 mm, jest uznawany za tytoń drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów.

Państwa członkowskie mogą również uznać tytoń do palenia, którego więcej niż 25 % w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia 1,5 mm lub więcej i który został sprzedany lub miał być sprzedany do celów skręcania papierosów jako tytoń drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów.

Artykuł 6

Za producenta uznaje się osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, która przekształca tytoń w wyroby przemysłowe przeznaczone do sprzedaży detalicznej.

ROZDZIAŁ 3

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PAPIEROSÓW

Artykuł 7

1. Papierosy wyprodukowane w Unii i te przywożone z państw trzecich podlegają proporcjonalnemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu według maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży, włączając opłaty celne, a także specyficznemu podatkowi akcyzowemu obliczonemu na sztukę wyrobu.

Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą wyłączyć opłaty celne z podstawy obliczania proporcjonalnego podatku akcyzowego nakładanego na papierosy.

2. Stawka proporcjonalnego podatku akcyzowego oraz kwota specyficznego podatku akcyzowego muszą być takie same dla wszystkich papierosów.

3. Na ostatnim etapie harmonizacji struktur we wszystkich państwach członkowskich ustanawia się w odniesieniu do papierosów ten sam stosunek między specyficznym podatkiem akcyzowym a sumą proporcjonalnego podatku akcyzowego i podatkiem obrotowym, w taki sposób, aby rozpiętość cen sprzedaży detalicznej jasno odzwierciedlała różnicę w cenach dostawy producenta.

4. W razie konieczności podatek akcyzowy od papierosów może obejmować minimalny składnik podatku, pod warunkiem że rygorystycznie przestrzega się stosowania mieszanej struktury podatkowej oraz przedziału dla specyficznego składnika podatku akcyzowego określonego w art. 8.

Artykuł 8

1. Udział specyficznego składnika podatku akcyzowego w kwocie całego obciążenia podatkowego na papierosy jest ustalany w odniesieniu do średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

2. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży oblicza się w odniesieniu do całkowitej wartości wszystkich papierosów dopuszczonych do konsumpcji, na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą liczbę papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Jest ona określana najpóźniej do dnia 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Do dnia 31 grudnia 2013 r. specyficzny składnik podatku akcyzowego wynosi nie mniej niż 5 % i nie więcej niż 76,5 % wielkości całego obciążenia podatkowego wynikającego z dodania następujących wartości:

- a) specyficznego podatku akcyzowego;
- b) proporcjonalnego podatku akcyzowego i podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonych na średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży.

4. Od dnia 1 stycznia 2014 r. specyficzny składnik podatku akcyzowego od papierosów wynosi nie mniej niż 7,5 % i nie więcej niż 76,5 % wielkości całego obciążenia podatkowego wynikającego z dodania następujących wartości:

- a) specyficznego podatku akcyzowego;
- b) proporcjonalnego podatku akcyzowego i VAT nałożonych na średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i 4, w przypadku gdy następuje zmiana średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów w państwie członkowskim, doprowadzając tym samym specyficzny składnik podatku akcyzowego, wyrażony jako procent całkowitego obciążenia podatkowego, do poziomu poniżej 5 % lub 7,5 %, w zależności od przypadku, lub powyżej 76,5 % całkowitego obciążenia podatkowego, państwo członkowskie, którego to dotyczy, może powstrzymać się od dostosowania kwoty specyficznego podatku akcyzowego do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym zaistniała zmiana.

6. Z zastrzeżeniem ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu oraz art. 7 ust. 1 akapit drugi państwa członkowskie mogą nakładać minimalny podatek akcyzowy na papierosy.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie stosują do papierosów minimalne podatki konsumpcyjne zgodnie z zasadami przewidzianymi w niniejszym rozdziale.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie do podatków, które, zgodnie z niniejszym rozdziałem, nakładane są na papierosy i które zawierają:

- a) specyficzny podatek akcyzowy od sztuki produktu;
- b) proporcjonalny podatek akcyzowy obliczany na podstawie maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży;
- c) VAT proporcjonalny do detalicznej ceny sprzedaży.

Artykuł 10

1. Całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny i podatek proporcjonalny z wyłączeniem VAT) od papierosów wynosi co najmniej 57 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Taki podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 64 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

Jednakże państwa członkowskie, które nakładają podatek akcyzowy wynoszący co najmniej 101 EUR za 1 000 papierosów na podstawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nie muszą spełniać wymogu 57 % ustanowionego w akapicie pierwszym.

2. Od dnia 1 stycznia 2014 r. całkowity podatek akcyzowy od papierosów wynosi co najmniej 60 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji. Taki podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 90 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

Jednakże państwa członkowskie, które nakładają podatek akcyzowy wynoszący co najmniej 115 EUR za 1 000 papierosów na podstawie średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nie muszą spełniać wymogu 60 % ustanowionego w akapicie pierwszym.

Bułgaria, Estonia, Grecja, Łotwa, Litwa, Węgry, Polska oraz Rumunia mogą stosować okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2017 r., aby spełnić wymogi, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim.

3. Państwa członkowskie stopniowo zwiększają podatki akcyzowe w celu spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2, w terminach określonych w tym ustępie.

Artykuł 11

1. W przypadku gdy następuje zmiana średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów w państwie członkowskim, która powoduje spadek całkowitego podatku akcyzowego poniżej poziomów określonych, odpowiednio, w art. 10 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze, państwo członkowskie, którego to dotyczy, może powstrzymać się od dostosowania tego podatku do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym zaistniała zmiana.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie podwyższa stawkę VAT w odniesieniu do papierosów, może ono obniżyć całkowity podatek akcyzowy do kwoty, która wyrażona jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży jest równa wzrostowi stawki VAT, również wyrażonej jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, nawet jeżeli takie dostosowanie powoduje obniżenie całkowitego podatku akcyzowego poniżej poziomów wyrażonych jako procent średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży, określonych, odpowiednio, w art. 10 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 10 ust. 2 zdanie pierwsze.

Państwo członkowskie podwyższa jednak ten podatek ponownie, tak aby osiągnąć co najmniej te poziomy do dnia 1 stycznia drugiego roku następującego po roku, w którym dokonano takiego obniżenia.

Artykuł 12

1. Portugalia może stosować obniżoną stawkę, maksymalnie o 50 % niższą niż stawka określona w art. 10 w odniesieniu do papierosów konsumowanych w najbardziej peryferyjnych regionach Azorów i Madery, produkowanych przez drobnych producentów, u których wielkość rocznej produkcji nie przekracza 500 ton.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 10, od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Francja może nadal stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego na papierosy dopuszczone do konsumpcji w departamentach na Korsyce do kontyngentu rocznego 1 200 ton. Obniżona stawka wynosi:

- a) do dnia 31 grudnia 2012 r. – co najmniej 44 % ceny na papierosy w najbardziej poszukiwanej klasie cenowej w tych departamentach;
- b) od dnia 1 stycznia 2013 r. – co najmniej 50 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji; podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 88 EUR za 1 000 papierosów niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży;
- c) od dnia 1 stycznia 2015 r. – co najmniej 57 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji; podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 90 EUR za 1 000 papierosów, niezależnie od średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży.

ROZDZIAŁ 4

**PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WYROBÓW
TYTONIOWYCH INNYCH NIŻ PAPIEROSY***Artykuł 13*

Następujące grupy wyrobów tytoniowych produkowanych w Unii i przywożonych z państw trzecich objęte są w każdym państwie członkowskim minimalnym podatkiem akcyzowym ustanowionym w art. 14:

- a) cygara i cygaretki;
- b) tytoń drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów;
- c) inne tytoń do palenia.

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie stosują podatek akcyzowy, który może być:

- a) podatkiem proporcjonalnym naliczonym na podstawie maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży każdego produktu, swobodnie określonym przez producentów mających siedzibę w Unii oraz importerów z państw trzecich zgodnie z art. 15; lub
- b) specyficznym podatkiem wyrażonym w kwocie od kilograma lub w przypadku cygar i cygaretek alternatywnie od danej ilości sztuk; lub
- c) połączenie obydwu, czyli elementu proporcjonalnego z elementem specyficznym.

W przypadkach, gdy podatek akcyzowy jest albo proporcjonalny, albo połączony, państwa członkowskie mogą ustanowić minimalną kwotę podatku akcyzowego.

2. Całkowity podatek akcyzowy (podatek specyficzny i/lub podatek proporcjonalny z wyłączeniem VAT) wyrażony w procencie, w kwocie od kilograma lub od danej liczby sztuk jest co najmniej równoważnością stawek lub kwot minimalnych określonych dla:

- a) cygar lub cygaretek: 5 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki lub 12 EUR za 1 000 sztuk lub za kilogram;
- b) tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów: 40 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub 40 EUR za kilogram;
- c) innego tytoniu do palenia: 20 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki lub 22 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2013 r. całkowity podatek akcyzowy od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 43 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 47 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2015 r. całkowity podatek akcyzowy od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 46 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 54 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2018 r. całkowity podatek akcyzowy od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 48 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 60 EUR za kilogram.

Od dnia 1 stycznia 2020 r. całkowity podatek akcyzowy od tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów wynosi co najmniej 50 % średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji lub co najmniej 60 EUR za kilogram.

Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży oblicza się w odniesieniu do całkowitej wartości tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji na podstawie detalicznej ceny sprzedaży obejmującej wszystkie podatki, podzielonej przez całkowitą ilość tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów dopuszczonego do konsumpcji. Jest ona określana w terminie do 1 marca każdego roku na podstawie danych dotyczących wszystkich takich dopuszczeń do konsumpcji, które miały miejsce w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Stawki procentowe lub kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, obowiązują w odniesieniu do wszystkich wyrobów należących do danej grupy wyrobów tytoniowych, bez rozróżnień w ramach każdej z takich grup ze względu na jakość, wygląd, pochodzenie wyrobów, użyte surowce, charakterystykę produkujących je przedsiębiorstw lub jakiegokolwiek inne kryteria.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Francja może nadal stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe inne niż papierosy, dopuszczone do konsumpcji w departamentach na Korsyce. Obniżona stawka wynosi:

- a) w przypadku cygar i cygaretek:

co najmniej 10 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki;

- b) w przypadku tytoniu do palenia drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów:

- (i) do dnia 31 grudnia 2012 r. – co najmniej 27 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki;

(ii) od dnia 1 stycznia 2013 r. – co najmniej 30 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki;

(iii) od dnia 1 stycznia 2015 r. – co najmniej 35 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki;

c) w przypadku innego tytoniu do palenia:

co najmniej 22 % detalicznej ceny sprzedaży, włączając wszystkie podatki.

ROZDZIAŁ 5

USTALENIE MAKSYMALNEJ DETALICZNEJ CENY SPRZEDAŻY WYROBÓW TYTONIOWYCH, POBIERANIE PODATKÓW AKCYZOWYCH, ZWOLNIENIA I ZWROTY

Artykuł 15

1. Producenci lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawiciele, lub uprawnieni pełnomocnicy w Unii oraz importerzy tytoniu z państw trzecich mają swobodę w ustalaniu maksymalnej detalicznej ceny sprzedaży dla każdego ze swoich wyrobów, dla każdego z państw członkowskich, w którym dane wyroby mają być dopuszczone do konsumpcji.

Przepisy akapitu pierwszego nie mogą jednakże utrudniać wprowadzania w życie krajowych regulacji prawnych odnoszących się do kontroli poziomu cen lub przestrzegania nałożonych cen, pod warunkiem że są one zgodne z ustawodawstwem unijnym.

2. W celu ułatwienia nałożenia podatku akcyzowego państwa członkowskie mogą dla każdej grupy wyrobów tytoniowych ustalić skalę cen sprzedaży detalicznej, pod warunkiem że każda skala będzie posiadała wystarczający zakres i będzie wystarczająco różnorodna, aby faktycznie odpowiadać różnorodności wyrobów pochodzących z Unii.

Każda skala obowiązuje w odniesieniu do wszystkich wyrobów należących do grupy wyrobów tytoniowych, których dotyczy, bez rozróżnienia w oparciu o jakość, wygląd, pochodzenie wyrobów lub użytych materiałów, cech charakterystycznych przedsiębiorstw lub jakichkolwiek innych kryteriów.

Artykuł 16

1. Na ostatnim etapie harmonizacji podatku akcyzowego zharmonizowane zostają przynajmniej przepisy dotyczące pobierania podatków akcyzowych. Podczas poprzedzającego etapu podatek akcyzowy jest co do zasady pobierany za pomocą znaków podatkowych. Jeśli państwa członkowskie pobierają podatek akcyzowy za pomocą znaków podatkowych, zobowiązane są one do udostępniania tych znaków podatkowych producentom i pośrednikom w innych państwach członkowskich. Jeśli państwa członkowskie pobierają podatki akcyzowe za pomocą innych środków, zapewniają one, aby żadne przeszkody, czy to administracyjne, czy też techniczne nie wpływały z tego powodu na handel między państwami członkowskimi.

2. Importerzy i producenci unijni wyrobów tytoniowych podlegają systemowi określonemu w ust. 1 w odniesieniu do szczegółowych przepisów dotyczących nakładania i płacenia podatku akcyzowego.

Artykuł 17

Zwolnienie od podatku akcyzowego lub zwrot zapłaconego podatku akcyzowego może nastąpić dla:

- denaturowanych wyrobów tytoniowych używanych do celów przemysłowych lub w ogrodnictwie;
- wyrobów tytoniowych niszczonech pod nadzorem administracyjnym;
- wyrobów tytoniowych, które są przeznaczone wyłącznie do testów naukowych i testów związanych z jakością produktu;
- wyrobów tytoniowych, które są ponownie obrobione przez producenta.

Państwa członkowskie określają warunki i formalności, którym podlegają wymienione powyżej zwolnienia lub zwroty.

ROZDZIAŁ 6

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

1. Komisja publikuje raz w roku wartość euro w walutach krajowych, która ma mieć zastosowanie do kwot całkowitego podatku akcyzowego.

Stosowane mają być kursy wymiany ustalone pierwszego dnia roboczego października oraz opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*; mają one zastosowanie od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

2. Państwa członkowskie mogą utrzymać kwoty podatków akcyzowych obowiązujące w chwili dokonywania rocznego dostosowania przewidzianego w ust. 1, jeżeli przeliczenie kwot podatków akcyzowych wyrażonych w euro powodowałoby wzrost podatku akcyzowego wyrażonego w walucie krajowej o mniej niż 5 % lub mniej niż 5 EUR, w zależności od tego, która z tych kwot będzie niższa.

Artykuł 19

1. Co cztery lata Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie oraz, w stosownych przypadkach, wniosek dotyczący stawek i struktury podatku akcyzowego, określonych w niniejszej dyrektywie.

Komisja uwzględni w swoim sprawozdaniu prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, rzeczywistą wartość stawek podatku akcyzowego i szersze cele Traktatu.

2. Podstawę sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, stanowią w szczególności informacje przekazane przez państwa członkowskie.

3. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 43 dyrektywy Rady 2008/118/WE ⁽¹⁾, Komisja określa wykaz danych statystycznych niezbędnych do sprawozdania, z wyłączeniem danych dotyczących poszczególnych osób fizycznych lub podmiotów prawnych. Poza danymi łatwo dostępnymi dla państw członkowskich wspomniany wykaz zawiera jedynie dane, których gromadzenie i zbieranie nie powoduje nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego dla państw członkowskich.

4. Komisja nie publikuje ani nie ujawnia w żaden inny sposób danych, jeśli prowadziłyby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej.

Artykuł 20

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 21

Dyrektywy 92/79/EWG, 92/80/EWG oraz 95/59/WE, zmienione dyrektywami wymienionymi w załączniku I część A tracą moc bez uszczerbku dla obowiązków państw człon-

kowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 23

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady

FAZEKAS S.

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Uchylone dyrektywy oraz wykaz ich kolejnych zmian

(o których mowa w art. 21)

Dyrektywa Rady 92/79/EWG
(Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 8)

Dyrektywa Rady 1999/81/WE
(Dz.U. L 211 z 11.8.1999, s. 47) tylko art. 1

Dyrektywa Rady 2002/10/WE
(Dz.U. L 46 z 16.2.2002, s. 26) tylko art. 1

Dyrektywa Rady 2003/117/WE
(Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 49) tylko art. 1

Dyrektywa Rady 2010/12/UE
(Dz.U. L 50 z 27.2.2010, s. 1) tylko art. 1

Dyrektywa Rady 92/80/EWG
(Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 10)

Dyrektywa Rady 1999/81/WE
(Dz.U. L 211 z 11.8.1999, s. 47) tylko art. 2

Dyrektywa Rady 2002/10/WE
(Dz.U. L 46 z 16.2.2002, s. 26) tylko art. 2

Dyrektywa Rady 2003/117/WE
(Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 49) tylko art. 2

Dyrektywa Rady 2010/12/UE
(Dz.U. L 50 z 27.2.2010, s. 1) tylko art. 2

Dyrektywa Rady 95/59/WE
(Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 40)

Dyrektywa Rady 1999/81/WE
(Dz.U. L 211 z 11.8.1999, s. 47) tylko art. 3

Dyrektywa Rady 2002/10/WE
(Dz.U. L 46 z 16.2.2002, s. 26) tylko art. 3

Dyrektywa Rady 2010/12/UE
(Dz.U. L 50 z 27.2.2010, s. 1) tylko art. 3

CZĘŚĆ B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania

(o których mowa w art. 21)

Dyrektywa	Termin przeniesienia	Data rozpoczęcia stosowania
92/79/EWG	31 grudnia 1992 r.	—
92/80/EWG	31 grudnia 1992 r.	—
95/59/WE	—	—
1999/81/WE	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 1999 r.
2002/10/WE	1 lipca 2002 r. ⁽¹⁾	—
2003/117/WE	1 stycznia 2004 r.	—
2010/12/UE	31 grudnia 2010 r.	1 stycznia 2011 r.

⁽¹⁾ Na zasadzie odstępstwa od daty ustalonej w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/10/WE:

- a) Republika Federalna Niemiec jest upoważniona do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do zapewnienia zgodności z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/10/WE najpóźniej do dnia 1 stycznia 2008 r.;
- b) Królestwo Hiszpanii i Republika Grecka jest upoważniona do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do zapewnienia zgodności z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2002/10/WE (w odniesieniu do art. 2 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 92/79/EWG) najpóźniej do dnia 1 stycznia 2008 r.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Dyrektywa 92/79/EWG	Dyrektywa 92/80/EWG	Dyrektywa 95/59/WE	Niniejsza dyrektywa
—	—	art. 1 ust. 1 i 2	art. 1
—	—	art. 1 ust. 3	—
—	—	art. 2 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 2 ust. 1 zdanie wprowadzające
—	—	art. 2 ust. 1 lit. a) i b)	art. 2 ust. 1 lit. a) i b)
—	—	art. 2 ust. 1 lit. c) tiret pierwsze	art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (i)
—	—	art. 2 ust. 1 lit. c) tiret drugie	art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (ii)
—	—	art. 2 ust. 1 słowa końcowe	—
—	—	art. 2 ust. 2	—
—	—	art. 7 ust. 2	art. 2 ust. 2
—	—	art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 3
—	—	art. 4 ust. 1 akapit pierwszy	art. 3 ust. 1
—	—	art. 4 ust. 1 akapit drugi	—
—	—	art. 4 ust. 2	art. 3 ust. 2
—	—	art. 3 ust. 1	art. 4 ust. 1
—	—	art. 3 ust. 2	art. 4 ust. 2
—	—	art. 7 ust. 1	art. 4 ust. 3
—	—	art. 5 zdanie wprowadzające	art. 5 ust. 1 zdanie wprowadzające
—	—	art. 5 pkt 1	art. 5 ust. 1 lit. a)
—	—	art. 5 pkt 2	art. 5 ust. 1 lit. b)
—	—	art. 6 akapit pierwszy	art. 5 ust. 2 akapit pierwszy
—	—	art. 6 akapit drugi	art. 5 ust. 2 akapit drugi
—	—	art. 9 ust. 1 akapit pierwszy	art. 6
—	—	art. 8 ust. 1	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy
—	—	art. 16 ust. 6	art. 7 ust. 1 akapit drugi
—	—	art. 8 ust. 2, 3 i 4	art. 7 ust. 2, 3 i 4

Dyrektywa 92/79/EWG	Dyrektywa 92/80/EWG	Dyrektywa 95/59/WE	Niniejsza dyrektywa
—	—	art. 16 ust. 1–5	art. 8 ust. 1–5
—	—	art. 16 ust. 7	art. 8 ust. 6
art. 1	—	—	art. 9
art. 2 ust. 1 i 2	—	—	art. 10 ust. 1 i 2
art. 2 ust. 3	—	—	—
art. 2 ust. 4	—	—	art. 10 ust. 3
art. 2a	—	—	art. 11
art. 3 ust. 1	—	—	—
art. 3 ust. 2	—	—	art. 12 ust. 1
art. 3 ust. 3	—	—	—
art. 3 ust. 4	—	—	art. 12 ust. 2
—	art. 1	—	art. 13
—	art. 2	—	—
—	art. 3 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	—	art. 14 ust. 1
—	art. 3 ust. 1 akapit trzeci zdanie wprowadzające	—	art. 14 ust. 2 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
—	art. 3 ust. 1 akapit trzeci tiret pierwsze, drugie i trzecie	—	—
—	art. 3 ust. 1 akapit czwarty i piąty	—	—
—	art. 3 ust. 1 akapit szósty zdanie wprowadzające	—	—
—	art. 3 ust. 1 akapit szósty lit. a), b) i c)	—	art. 14 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i c)
—	art. 3 ust. 1 akapit siódmy	—	—
—	art. 3 ust. 1 akapit ósmy	—	—
—	art. 3 ust. 1 akapit dziewiąty	—	art. 14 ust. 2 akapit drugi
—	art. 3 ust. 1 akapit dziesiąty	—	art. 14 ust. 2 akapit trzeci
—	art. 3 ust. 1 akapit jedenasty	—	art. 14 ust. 2 akapit czwarty
—	art. 3 ust. 1 akapit dwunasty	—	art. 14 ust. 2 akapit piąty

Dyrektywa 92/79/EWG	Dyrektywa 92/80/EWG	Dyrektywa 95/59/WE	Niniejsza dyrektywa
—	art. 3 ust. 1 akapit trzynasty	—	art. 14 ust. 2 akapit szósty
—	art. 3 ust. 1 akapit czternasty	—	—
—	art. 3 ust. 2	—	art. 14 ust. 3
—	art. 3 ust. 3	—	—
—	art. 3 ust. 4	—	art. 14 ust. 4
—	—	art. 9 ust. 1 akapit drugi	art. 15 ust. 1 akapit pierwszy
—	—	art. 9 ust. 1 akapit trzeci	art. 15 ust. 1 akapit drugi
—	—	art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 15 ust. 2 akapit pierwszy
—	—	art. 9 ust. 2 zdanie drugie	art. 15 ust. 2 akapit drugi
—	—	art. 10	art. 16
—	—	art. 11	art. 17
—	—	art. 12	—
—	—	art. 13	—
—	—	art. 14	—
—	—	art. 15	—
art. 2 ust. 5	art. 5 ust. 1	—	art. 18 ust. 1
art. 2 ust. 6	art. 5 ust. 2	—	art. 18 ust. 2
art. 4	art. 4	—	art. 19
art. 5 ust. 1	art. 6 ust. 1	—	—
art. 5 ust. 2	art. 6 ust. 2	art. 18	art. 20
—	—	art. 19 ust. 1	art. 21 akapit pierwszy
—	—	art. 19 ust. 2	art. 21 akapit drugi
—	—	art. 20	art. 22
art. 6	art. 7	art. 21	art. 23
—	—	załącznik I	—
—	—	załącznik II	—
—	—	—	załącznik I
—	—	—	załącznik II